

RADNA BIOGRAFIJA MIODRAGA ILIĆA

Obrazovanje:

Gimnazija, Filozofski fakultet, Fakultet
dramskih umetnosti (dramaturgija).

Kretanje u službi:

“Večernje novosti” (1956 -62), novinar-
saradnik Beogradske rubrike, Unutrašnje
rubrike, Spoljnopolitičke rubrike,
slobodni reporter, humorist, prevodilac
stripa “Porodica Tarana”.

Savezni odbor “Porodica i domaćinstvo”
(1962-63), direktor propagande

“Beogradska nedelja” (1963-66), urednik
– autor tekstova u Unutrašnjoj, Kulturnoj i
Kriminalističkoj rubrici.

**RTS, Televizija Beograd, Obrazovni
Program** (1966-67), urednik emisija

RTS, Radio TV Revija /1967-69), zamenik
glavnog i odgovornog urednika, auto

**RTS, Televizija Beograd, Informativni
program** (1969-75), saradnik Unutrašnje i
Spoljnopolitičke rubrike, urednik Kulturne
rubrike, komentator, voditelj živih emisija

Beogradsko dramsko pozorište (1975-80),
upravnik

RTS, Kulturno-zabavni program (1980-82)
urednik emisija, scenarist, voditelj

Narodno pozorište u Beogradu (1982-91),
direktor Drame (dva mandata), v.d. upravnika,
direktor marketinga

	RTS, Program za inostranstvo (1991-97), direktor i odgovorni urednik, autor velikog broja emisija dokumentarno-istraživačkog žanra, poglavito o međunarodnim odnosima i geostrategiji velikih sila; voditelj živih emisija. Zastupao RTS na mnogim međunarodnim skupovima, bio "<i>contributor</i>" globalne TV mreže CNN od 1991. do 1996., i u tom svojstvu učestvovao u 6 uzastopnih godišnjih konvencija u Atlanti (SAD).
	RTS, Dokumentarni program (1997-02), urednik i autor velikog broja emisija
Honorarna saradnja:	Radio Beograd, urednik, autor, voditelj ("Popodne jednog Pauna", "Beogradski krug 202")
Dokumentarne TV serije	"Medijske imperije", "Quo Vadis, svete?", "Za bolji svet", "Izazovi demokratije", sve na programu RTS između 1994. i 2002, snimljene u 16 zemalja, sa 147 sagovornika, vrhunskih umova savremenog sveta
Publicistika, teoretski radovi	Knjige: "Laži dugih nogu – medijski rat i oko njega" (BINA, Bgd., 1995); "Medijske imperije" (Zavod za udžbenike, Bgd., 1997); "<i>Quo Vadis, svete?</i>" ("Filip Višnjić", Bgd. 2000); "Televizijsko novinarstvo" (RTS, Bgd. 2003); "Rađanje televizijske profesije" (<i>Clio</i>, Bgd., 2006). Članci, studije, pozorišna kritika u časopisima "Scena", "Pozorišna kultura", "Drama", "Filmski svet"...
Feljtoni	"Igre kažnjene smrću" (o streljanju i progonima glumaca posle Drugog svetskog rata), "Večernje novosti", 2007; "Čemu stremlji Amerika", "Večernje novosti", 2007; "Novi opasni svet", "Večernje novosti", 2008.; "Ika Panić – srpski Šindler", "Večernje novosti", 2008.)
Prevodi sa stranih jezika	Drama "Ema udova Đokasta" A. Savinija, sa italijanskog (Atelje 212): drama "Neprijatelj naroda" H. Ibzena – A. Milera, sa engleskog

	(Beogradsko dramsko pozorište); "Alisa u ogledalu" L. Kerola (Radio Beograd)...
Dramatizacije	"Šala", roman Milana Kundere (Beogradsko dramsko pozorište, 1978)
Originalna dramska dela	22 drame, izvođene u pozorištima širom Jugoslavije ili objavljene u grupnim i individualnim izdanjima, nagrađivane i prevođene na strane jezike; Dve TV drame ("Kopernik" i "Operacija"), obe na programu RTS 10 radio-drama, Radio Beograd
Prozna književna dela	Roman "Gde je kraj ulice?" (JRI, Beograd, 1995) Zvirka novela "Izlet u Amsterdam" ("Filip Višnjić", Beograd, 2002)
Nagrade	11 književnih nagrada, među kojima su i dve nagrade "Branislav Nušić"; zatim Nagrada "Žika M. Jovanović" za publicistiku 2007., "Zlatni beočug"; i Nagrada za životno delo UNS.
Boravci u inostranstvu	Službeno, realizujući TV emisije ili zbog učestvovanja u radu međunarodnih stručnih skupova, boravio više puta u SAD, Kanadi i gotovo svim evropskim zemljama, zatim u Turskoj, Kini, Japanu, Rusiji, Tajlandu...
Strani jezici	Engleski, nemački, italijanski

Gore navedena radna biografija Miodraga Ilića preporučuje ga kao svestranog i savesnog stvaraoca, koji bi bio od izuzetne pomoći u radu Upravnog odbora Radiodifuzne ustanove Srbije. Njegova profesionalna predanost tokom gotovo pet decenija, ostvareni rezultati u novinarstvu i književnom radu, a naročito izvanredna upućenost u funkcionisanje velikih medijskih sistema u svetu, biće važan oslonac u nastojanjima da se medijska safera u Srbiji podigne na viši nivo kvaliteta. Kao vanstranačka ličnost, sa iskustvom u koncipiranju i analiziranju medijskog delovanja, doprineće autoritetu Republičke radiodifuzne agencije.

МИОДРАГ ИЛИЋ

/Радна биографија и образложење предлога/

Миодраг Илић, радећи преко пет деценија у новинарству и сродним областима, као књижевник-драматург и теоретичар медија, исказао се као свестрани стваралац са свим атрибутима који служе на част новинарској професији и српској култури. Професионални пут Миодрага Илића обухватио је све етапе и све фазе које би стале у неколико успешних новинарских и књижевничких каријера.

Као истакнути новинар прошао је цео пут од сарадника-репортера у градској рубрици, преко извештача о збивањима у привреди, скупштинском животу, унутрашњој политици и култури, до спољнополитичког коментатора и телевизијског документаристе-истраживача, аутора знаменитих серија из сфере геополитике и политичке филозофије.

Највећи део радног века провео је у професионалном новинарству. Огледао се на почетку дуге каријере као новинар у редакцији „Вечерњих новости“, са генерацијом оснивача овог листа (1956 – 1962.), а потом прешао у редакцију недељног листа „Београдска недеља“ као уредник и аутор текстова у унутрашњој, културној и криминалистичкој рубрици (1963 – 1966). Припада нараштају новинара који су са великим полетом, марљивим радом и потпуном посвећеношћу, стварали нове, модерне форме изражавања.

Године 1966. постаје члан Редакције Образовног програма Телевизије Београд, да би 1967. био постављен за заменика главног уредника листа „Радио ТВ ревија“, чији је оснивач. Пошто је лист преузело НИП „Политика“ 1969. придружује се Редакцији Информативног програма Телевизије Београд, где ради као новинар унутрашње и спољнополитичке рубрике, као уредник Културне рубрике, коментатор у ТВ Дневнику и водитељ многих живих емисија, све до 1976. Две године провео је и на месту уредника у Културно-забавном програму (1980-82), између осталог и као аутор популарне емисије „Суботом увече“. У Радио Београду уређивао је ауторску емисију „Поподне једног Пауна“, а био је и уредник и водитељ живе емисије „Београдски круг двеста двојком“.

Бавећи се паралелно књижевним радом, као успешан драмски писац и позоришни критичар, квалификује се за одговорне дужности управника Београдског драмског позоришта и директора Дrame Народног позоришта, којима посвећује успешних 14 година каријере.

Године 1990. Илић оснива Програм за иностранство РТС, као директор и одговорни уредник. На овој дужности остаје до 1997. када бива смењен и постављен за уредника-коментатора у Документарном програму Телевизије Београд. Године 2002. одлази у пензију.

Радећи као новинар, раније, а нарочито у периоду 1991-2002., боравио је службено више пута у готово свим земљама Европе, у Сједињеним Америчким Државама, Канади, Јапану, Кини, Тајланду... У име РТС представљао нашу земљу на многим међународним скуповима, а радио и као стални сарадник америчке глобалне телевизијске мреже CNN, у периоду 1991 – 1996., што му је омогућило да учествује у раду 6 годишњих конференције ове компаније у Атланти, и да оствари низ ТВ интервјуа са водећим личностима савременог света. Реализујући познате телевизијске документарне серије „Медијске империје“, „*Quo Vadis*, свете?“, „За бољи свет“ и „Изазови демократије“, као истраживач-аутор, интервјуисао је велики број државника, политичара, научника, филозофа, публициста и уметника у 16 земаља на три континента, међу којима су Бил Клинтон, Ноам Чомски, Збигњев Бжежински, Лоренс Иглбергер, Мишел Чосудовски, Френсис Фукујама, Тед Тарнер, лорд Карингтон, лорд Овен, Жан Бертран Аристид, Владимир Волков, Пол Мари де ла Горс, Гинтер Ферхојген, Хуанг Ценмин, Пјер-Мари Галоа, Луј Далмас...

У претходном периоду, радећи у новинским редакцијама, али и за Информативни програм Телевизије Београд, представио је кроз разговоре и нашој јавности многе друге великане (Ернесто Че Гевара, Жан Пол Сартр, Виторио де Сика, цар Хаиле Селасје, Марио дел Монако, Лајош Зилахи, Ив Монтан, Инокентиј Смоктуновски, Гамал Абдел Насер, Цавахарал Нехру, Народом Сиханук, непалски краљ Бир Бикрам Ел Махендра, Елизабет Тејлор, Кирк Даглас, Ерскин Колдвел...).

Плод ових сусрета и промишљања проблематике на размеђи миленијума, на основу обимних истраживања, јесу обимни публицистички радови – књиге „Лаж дугих ногу, медијски рат и око њега“ (изд. БИНА, Београд, 1995.), „Медијске империје“ (изд. Завод за уџбенике и наставна средства Србије, Београд, 1997.) и „*Quo Vadis*, свете?“ (изд. „Филип Вишњић“, Београд, 2000.). Од посебног је значаја његова документарна књига „Медијске империје“, настала на основу непосредног истраживања двадесетак највећих светских медијских корпорација („Њујорк тајмс“, CNN, BBC, BskyB, TF 1, 2, 3, RTL, Pro7, лондонски „Тајмс“, „Индипендент“, „Либерасион“, „Франкфуртер рундшау“ и др.), с циљем да укаже на међузависност медија и политичких фактора у контексту процеса глобализације.

Илић је и аутор приручника „Телевизијско новинарство“ (изд. РТС, Београд, 1993.) и обимне публицистичке студије из области естетике, етике, драматургије и журнализма „Рађање телевизијске професије“ (*Clio*, Београд, 2007.), која му је донела награду УНС „Жика М. Јовановић“. У последњим годинама ангажован је као коаутор неких ТВ емисија, а посебну пажњу посвећује педагошком раду са младим новинарима.

Књижевни опус Миодрага Илића садржи 22 позоришна комада, извођена на сценама Београда и многих градова у Југославији, или објављена у групним и посебним издањима; затим десет радио-драма и две ТВ драме („Коперник“ и „Операција“), роман „Где је крај улице“ (ЈРЈ, Београд, 1995.) и збирка новела „Излет у Амстердам“ („Филип Вишњић“, Београд, 2002). Објавио је велики број чланака и студија о проблемима културе и стваралаштва.

Илић је добитник 13 награда, међу којима су две награде „Бранислав Нушић“, „Златни беоцуг“ и Награда за животно дело УНС.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПРЕДЛОГА

Стваралац ширке ерудиције, интелектуалац у чијем се искуству прожимају рад у новинарству и књижевна, претежно драматуршка остварења, човек који је с успехом водио новинске и телевизијске редакције, а исто тако и велике културне установе, теоретичар, публицист-истраживач, сигурно заслужује мсто у Управном одбору тако важне друштвене институције каква је Радфидифузна установа Србије. Његова способност сагледавања сложене проблематике медија у нашој зхемљи и његов допринос разрешавању многих отворених питања, а пре свега јасније дефиниције друштвене мисије електронских медија, био би драгоцен. Енергичан, одговоран, креативан, оправдао би указано поверење.